

Több hiányosságot tárt fel az Ingatlankezelő Vállalat munkájában a népi ellenőrzési bizottság

Javaslatok a hibák kiküszöbölésére: gondosabban kell szétosztani a kis berendezési tárgyakat — Lelkiismeretesebben kivizsgálni a panaszokat — Nagyobb gondot a műszaki kivitelezésre és a társadalmi tulajdon megvédésére!

Az országos népi ellenőrzési Bizottság munkatervének megfelelően a szegedi városi népi ellenőrzési bizottság vizsgálatot tartott a Szegedi Ingatlankezelő Vállalatnál annak ellenőrzésére, vajon a rendelkezésre bocsátott jelentős összegeket a célnak megfelelően: az állami lakóházak és lakások karbantartására, takarékosan használják-e fel; a társadalmi tulajdon megfelelően kezelik-e az Ingatlankezelő Vállalatnál.

E fontos és valóban közérdekű vizsgálat

huszonöt népi ellenőrzési bizottsági tagjával több mint három héig tartott.

Az eredményről Gönczi László vizsgálatvezető, a népi ellenőrzési bizottság tagja összefoglaló jelentést készített, amelyet az érintett vállalat igazgatója, főkönyvelője, műszaki vezetője és a városi tanács építés és közlekedési osztályának (amely az Ingatlankezelő Vállalat felügyelete szerve) vezetője jelenlétében a múlt hét végén vitatott meg a szegedi népi ellenőrzési bizottság.

Az ellenőrzés megállapította, hogy a Szegedi Ingatlankezelő Vállalatnál kisebb számviteli hiányosságok fordulnak elő, többek között az anyagkönyvelésnél. Ezen túl más hibák is tapasztalhatók:

Az Ingatlankezelő Vállalat a törvényes rendelkezések értelmében az egyes lakások felszerelésére úgynevezett »kisberendezési tárgyakat«, kályhákat, tüzhelyeket, fürdőkádakat, fürdőkályhahengert stb. szolgáltatta ki a lakóknak. A népi ellenőrök felülvizsgálták a vállalat által az év első negyedében kiadott zománcos tüzhelyek, fürdőkádak, cserép-kályhák listáját.

Megállapították, hogy a házkezelőségek több esetben helytelenül bírálták el az igényjogosultságot.

Több lakó ismeretségét, személyi kapcsolatát kihasználva szerzett magának tüzhelyet, kályhát a házkezelőségek útján. Előfordult, hogy egyes bérlők eladták saját tüzhelyüket és helyette a házkezelőségtől kaptak más. Több bérlő közvetlenül a központtól jogtalanul kapott egy-egy ilyen berendezési tárgyat.

Helyes dolog, hogy az Ingatlankezelő az elmúlt évek folyamán igyekezett minél több kályhát, tüzhelyet stb. juttatni a bérlőházak lakóinak. A házkezelőségek felelősen és rossz munkája következményeként azonban a régi, vagy nem használt berendezési tárgyak több év óta a padláson, evébé melékhelyiségekben, sőt a szabad ég alatt hevernek. Megállapították, hogy mintegy

névesszáz ilyen »elhagyott« különböző típusú használt kályha, tüzhely, sőt néhány cserépkályha is van a különböző házkezelőségek területén.

Ez a társadalmi tulajdon felelősen kezelését jelenti. Ugyancsak a társadalmi tulajdon lelkiismeretesen kezelésének tekinthető, hogy Szegeden a bérlők egy csoportjánál

nem tartózták még fel a lakások tartozásait:

villanykapcsolókat, fürdőszobaberendezéseket, kályhák stb. és a leltárakat nem frakták alá a bérlőkkel. Ezért fordulhatott elő, hogy egyes lakók a kiköltözéskor elvitték magukkal az Ingatlankezelő tulajdonát képező cserépkályhát, tüzhelyeket.

Több házkezelőségen léteketlenül foglalkoznak a lakók panaszzaival.

Sok esetben két-háromórás munkával elhárítható hibát

csak hosszú hónapok múlva javítanak ki, amikor a javítás már sokkal többbe kerül.

Műszaki vonatkozásban is alapos vizsgálatot végeztek a népi ellenőrök. Megállapították, hogy több esetben a vállalat kőművesei, szerelői, festői, tetőfedői szakszerűtlen munkát végeztek. A műszakiak

sokszor a szükséges statikai számításokat nem végzik el a lakás átalakítása, a falak »kiváltása« előtt.

A parkettázás nem megfelelően szigetelt aljazatra készül, az új ablakokat nem mázolják stb. Az átalakításhoz szükséges anyag felhasználását nem lehet ellenőrizni. Az átalakítások után fennmaradó anyagot nem szállítják el idejében. Az ellenőrzéskor több helyen találtak ilyen visszamaradt anyagot. A vállalat gazdasági és műszaki vezetőit terhelte a felelősség, ha a hátrahagyott építési anyagot, társadalmi tulajdon, egyes személyek jogtalanul értékesítik.

Egyes esetekben az Ingatlankezelő anyagot adott a bérlőknek, hogy a szükséges javításokat a saját maguk költségén végeztessék. Kifogásolható, mert

visszaélésre ad alkalmat, hogy az Ingatlankezelő szakmunkásainak engedélyezték az ilyen munkák végzését munkaidő után.

A szocialista erkölccsel ez az eljárás össze nem egyeztethető, mert amikor a vállalat a munkát elvégezni nem tudja, ugyanakkor a vállalat alkalmazottai a bérlő szorult helyzetét kihasználják és magas munkadíjat kérnek.

A lakások leválasztásánál több esetben építési engedély nélkül dolgoztattak a vállalat. A szabálytalan lakókialakításoknál előfordult, hogy maguk a tanács egyes vezetői adtak utasítást ilyen munkára.

Megállapította az ellenőrzés, hogy az Ingatlankezelő az utóbbi időben

több olyan házban végzett átalakítási vagy javítási munkát, amelyet a volt tulajdonosa visszakért.

Ez úgy fordulhatott elő, hogy a kerületi tanácsok nem tájékoztatták idejében a viszszaadási kérelmekről az Ingatlankezelőt.

A népi ellenőrzési bizottság ülésén többször megbeszélés során az Ingatlankezelő felelős vezetői a jelentés megállapításainak döntő többségét igaznak és helyesnek ismerték el.

Ezután a népi ellenőrzési bizottság

több pontból álló javaslatot dolgozott ki a Szegedi Ingatlankezelő Vállalatnál feltárt hibák kiküszöbölésére.

Felhívták a vállalatvezetés figyelmét, hogy a kisberendezési tárgyak juttatását körültekintően, minden baráti ismeretségi kapcsolatot felszámolva, a szociális helyzetnek megfelelően végezzék. Tegyenek sürgős intézkedéseket a jogtalanul elvitt tárgyak visszatérítésére, a használaton kívüli tárgyakat sürgősen szedjék össze, teremtseket rendet a bérlői szerződések, illetve a leltárak körül.

A műszaki vonatkozású hibákat is számolják fel.

A népi ellenőrzési bizottság javasolta továbbá, hogy a hibákért felelős tanácsai és vállalati vezetőket a városi tanács végrehajtó bizottsága vonja felelősségre, illetve az Ingatlankezelő Vállalat igazgatója hatáskörébe tartozó műszaki, házkezelőségi dolgozók ellen vállalati hatáskörben indítsanak megfelelő eljárást.

Az ellenőrzés tapasztalatairól az Ingatlankezelő Vállalat dolgozóit a közeljövőben gyűléseken tájékoztatták.

Munkáskórusok

IMPOZÁNS SEREGSZEMLÉJE

A Szegedi Általános Munkás Dalegylet vasárnap ünnepességének műsorában elsőként a jubiláló énekkar lépett fel a színpadon, lelkes, biztoskezü: karnagyának, Garamszegi Józsefnek vezényletével. A pompás betanítás eredményeként igazgyönyörűséggel hallgattuk a pattingó Munkásüdvözlőt, Bach »Munkába lépni« kezdetű dalát, majd Mendelssohn szívbelpódzó, költői hangulatú »Búcsú az erdőből« című kórusremekét, amely alkalmat adott a szőlőcsengő kibontakozására és végül Bárdos Lajos Megható látvány volt, hogy

adott számaiból fejlődőképes együttest ismertünk meg. Liszt: Magyar ünnepi dalát határozottan építette fel a muzikális karvezető. A Szegedi Kenderfonógyár Énekkara a »Zengjék a dalt« kezdetű forradalmi éneket és Bárdos Lajos Lakodalmását választotta műsorául. Waldmann József ismeri énekkarának képességeit és ehhez szabta a művészi feladatot. Jól ösztönöz a tisztaság, a tiszta szövegmondás az énekparti effektusokat muzikálisan kiaknázó értelmezése biztosította a számok sikerét. A kisebb létszámú, de jó hangragyogó népdalfeldolgozásait. Megható látvány volt, hogy

verseny egyik csúcspontját jelentette. Pödör Béla kar nagy csodákat művel fegyelmet, kitűnő hangú énekesgárdájával. Nagy elismeréssel regisztráljuk a Kisújszállási Városi Énekkar friss, szípkázó madrigál-stílusát, amely igen temperamentumos, de a lényegre tapintó karnagyának, Kovács Józsefnek vezetésével az alapos előkészületre világit rá és a karnevelés vonalán is példamutató. Pompásan sikerült Bárdos Tréfás házastőjének tolmácsolása, s a felzúgó tapsorkán mutatta, hogy a hallgatóság megérezte az igazi muzsika varázsát.

A Szegedi ÉDOSZ Kamarakórusa ugyancsak a madri-

Garamszegi József a jubiláló Szegedi Általános Munkás Dalegyletet vezényli az ünnepség megnyitójában

padra a szép karteljesítményekért. A karnagy maga szedte esakorba a sok szép virágot és elosztotta hűség, odaadón dolgozó dalostársai között.

A Hódmezővásárhelyi Egyesített Énekkar soronkövetkező produkciójából Kodály Husztjának jól feljokozott, gondos előadását huzzuk alá. Ez a férfikari szám kórusnak és karnagynak egyforma erőpróbája. Dicséret illeti izléssel, mértékkel, helyes beosztással dirigáló vezetőjét, Strohner Józsefet. A Szegedi Tatarozó és Építő Vállalat énekkarának Ven-czel Ágoston vezetésével elő-

sokat. Karvezetőjük, Baukó Mátyás precízen és lelkesítőn irányítja együttesét. A Szegedi Juhász Gyula Művelődési Otthon Bartók Béla Kórusánál a helyes műsorválasztás harmónikus eredménye lepett meg. Kertész Lajos szuggesztív egyénisége ezúttal is sok finomságot csiholt ki a szőlőmunkából és így Purcell »Tölts a borból!« kezdetű, igényes madrigálja is hatáson érvényesült.

Az ezután fellépő Buda-pesti Általános Munkás Dalegylet mind az énekkar im-pandó, 70 főnyi létszámával, mind nagyszerű hang-zásteljesítményével a hang-

gált tűzte ki programjának középpontjába. A szépségnél, puhán daloló együttest örömmel hallgattuk. Lassú remekművében (Szerelmi panasz) Waldmann József elmélyült munkáját dicséri a kis kórus jól összehangolt éneke. Szép három számmal számolt be haladásáról a Szegedi Szövetkezeti Bizottság Énekkara, amely Garamszegi József avatott kezében biztosan emelkedik. Művészi színvonalon állt a népszerű Svesnyikov szám, de Hajdu és Kerekes tehetséges műveinek előadása még fokozta a hatást. Az Újszegedi Kender- Lenzsvő vegyeskara Mihálka György magával ragadó, lendületes vezényletével további fejlődést ígér, ha majd teljesen egygyőrt a karmesteri kézzel. A Marseillaise kodályi virtuóz feldolgozásában alapítottuk meg elsősorban a kórus képességeit, amelyek a Bárdos művekben is szép mozzanatokkal nyújtottak.

A Szegedi MÁV »Hazánk« Munkáskórusa Erdős János kitűnő nevelésének eredményeként egyformán lebilincselte az »Ej uhnyem« hibátlanul kidolgozott férfikari változatával, valamint a vegyeskar nagyszerű Bárdos-számával, amelyben ki kell emelnünk a meglepően női-kari hangzást és a nagy együttes összehangoltságát.

A szegedi DÁV Vegyeskara nagy fába vágta fejszéjét, amikor Kodály Kállai-kettőst tűzte műsorára. Zene-kart pótló zongorakísérettel különösen nagy feladat a kórusé, amely Kertész Lajos a művet biztosan átfo-gó irányításával, a színek pompás elosztásával igazi, népi hangulatot árasztott szerte és a fokozást is győzte hang-erővel.

Befejezésül Garamszegi József irányításával az egyesített Munkásdalegylet és a Szövetkezeti Énekkar remekelt három lenyűgöző tömegdallal: a Madrid védőivel, Behár-Kertész Forradalmi dalaival és a Vörös Csepellel. A szűnni nem akaró tapsvihar bizonyította, hogy a hangverseny elérte kitűzött célját.

Teljes elismerés a rendezőknek, műsorközlőknek és a kiváló zongorakísérőknek. Szalmári Géza

Párbeszéd a sarkon

tem a valóságba, amelyen látható lett ennek a torz alaknak a szíluettje. Szinte acsarkodva estem neki a válasszal:

— De én nem ismerlek téged.

Vigyorgott. Láthatóan tetszetek nekem a szavaim, s szinte vártam, hogy hahótázik egyet, mint Meiszto. De nem. Mindössze annyit történt, hogy a tényt szemgolyók jobban előredudorodtak és a félig tátott szájból kizúduló alkoholból megfertőzte a levegőt. Ezzel egyidejűleg szavakat is hallottam:

— Maltart hordok... ha nem tudnád...

Ha már így tegező viszonyba keveredtünk, kedélyes próbáltam én is lenni:

— Válgék egészségédre, csak hordd el magad.

Az olvadozó aszfalton három ingujjas férfi cikázott el mellettünk. fiatalok voltak és izmosak. Az én kényszer-cimborám feléjük bökött a fejével, a szeme meg bambán rámmereg:

Ettől kezdve egyenesbe lendültünk. Dialógusunk így hangzott:

— Kitétek?

— Ki.

— Miért?

— Mert... mert magyargy vagyok, ha tudni akarod...

— Aha! Szóval »hazaffy« voltál? — A hangsúlyt nem vette észre.

— Az is vagyok... ha nem volna kifogásod.

Most már direkt élveztem a játékot. Gondoltam, mély vízbe ugrasztom a vadat.

— Puskád is volt, mi? Válaszolni akart, de torkán akadt a hang. Bambán rámmeregtem, még jobban kidőlesztette bögölyszemét, hát-rálepített egyet és ujját lassan felemelve megfenegetett:

— Te, az anyád...

Derengett benne valami? Valószínű. Sőt biztos voltam benne, hogy teljesen józan volt már, amikor egy bizonytalan jobbraát csinált, s igyekezett minél gyorsabban, minél messzebbre kerülni tőlem.

— Könyvelő voltam én, te... te... kommunista...

Nagy István